

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	8803899225
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8803899225.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421 proti povinnému X. K., bytom J. XX, v konaní zast. opatrovníčkou K. D., pracovníčkou OS Humenné, o vymoženie 522,14 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/387/2003, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 24CoE/40/2014-65 z 20. júna 2014, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd exekučný uznesením č. k. 3Er/387/2003 - 42 z 12.2.2013 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia, vyhlásil za neprípustnú a zároveň ju zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnenou predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. T. J., záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnému určila oprávnená vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie už obsahujúce meno splnomocnenca K. T. J.. Predmetné splnomocnenie je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) pre svoju neurčitosť a absenciu slobodnej vôle povinného pri výbere zástupcu. Neplatné splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, v dôsledku čoho je predložená notárska zápisnica nulitný právny akt, na podklade ktorého nemožno ďalej viesť exekúciu.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 24CoE/40/2014-65 z 20. júna 2014 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a nevyhovel návrhu na podanie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ. Uviedol, že odvolanie oprávnenej smeruje proti vecne správne uzneseniu súdu prvého stupňa, ktoré treba potvrdiť (§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len „O. s. p.“). Poukázal na to, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, keď za povinného uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného (povinného). Keďže ide o neplatné splnomocnenie, povinný nemohol plnomocnenstvo kedykoľvek odvolať. Neplatný právny úkon sa neodvoláva, pretože nemá žiadne účinky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie je správne aj z hľadiska judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že na splnenie podmienok exekúcie je potrebné prihliadať v každom štádiu exekúcie. Vzhľadom na nevykonateľnosť notárskej zápisnice, odvolací súd nepovažoval za potrebné sa zaoberať všetkými odvolacími námietkami.

Návrh oprávnenej na prerušenie odvolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v danom prípade nevznikol právny priestor na súdnu kontrolu časti o zastupovaní podľa inštitútu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 4. sa v konaní dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav, nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

I. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podala včas oprávnená, zastúpená v súlade s ust. § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4Cdo/24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5ECdo/40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2ECdo/63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4Cdo/326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3Cdo/34/2013, na ktoré Najvyšší súd SR v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

II. V ďalšom Najvyšší súd SR bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1Oboer/182/2013, 1Oboer/291/2013, 1Oboer/216/2014, 1Oboer/235/2014, 1Oboer/258/2014 a 1Oboer/277/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

III. Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). V konaní o jej dovolaní vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd SR nepriznal povinnému náhradu trov týchto konaní, lebo povinný nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.